

Cartea lui Daniel - Numărul doi

Păgânism

Jeff Pippenger

2023-11-23

انگدی د ربارب رد» لایناد باتک رد شش ویتسیب نایوال. «نامز تفه» هنوگچ هک مهد ناشن مراد دصق ۱۱۱ هک «گنسن نأ» هئارا رد ادخ هک یایناسنا یاهرازبا قیروط زا رما نیا هک مزاس صخشیم زین و ،تسا «نانهپ مزلتسم هئارا نیارون زا یوریپ .دوب هدش نانهپ ،تفرگ راک هب دوشایم شزغل بجوم لایناد باتک رد ،امشزرا ،لامع رد تابث :دوب دهاوخ نینچ ،منکیم داهنشپ نم هک یتسرد زا یفیرعت .تسا «یتسرد» ،مینامب دنبیپ تساهدش فوشکم ادخ مالک رد هچنآ هب هک دنکیم اضتقا رما نیا .ناسنا لوصا و امشور ،دشابن قفاوم تساداضت رد ادخ مالک اب هک یایرشب یامشیدنا اب هک یمگنه یتح

„Integritatea neabătută trebuie prețuită de fiecare student. Fiecare minte să se îndrepte, cu atenție plină de reverență, spre Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Lumină și har le vor fi date celor care astfel ascultă de Dumnezeu. Ei vor vedea lucruri minunate în legea Sa. Mari adevăruri, care au zăcut neobservate și nevăzute din ziua Cincizecimii, urmează să strălucească din Cuvântul lui Dumnezeu în curăția lor originară. Celor care Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, Duhul Sfânt le va descoperi adevăruri care s-au estompat din minte și le va descoperi, de asemenea, adevăruri cu totul noi. Cei care mănâncă trupul și beau sângele Fiului lui Dumnezeu vor aduce din cărțile lui Daniel și Apocalipsa adevăr inspirat de Duhul Sfânt. Ei vor pune în mișcare forțe care nu pot fi reprimare. Buzele copiilor se vor deschide pentru a proclama tainele care au fost ascunse de mințile oamenilor. Domnul a ales lucrurile bune ale lumii acesteia ca să facă de rușine pe cei înțelepți și lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari.” The Fundamentals of Christian Education, 474.

Un exemplu simplu atât al erorii omenești care se găsește în cartea lui Daniel, cât și al lipsei de voință de a se conforma Cuvântului lui Dumnezeu, poate fi găsit în cuvântul tradus prin „zilnic” în capitolul opt din Daniel. Integritatea ar cere ca, dacă Ellen White a comentat asupra aceluși cuvânt, așa cum face, noi, ca adventiști de ziua a șaptea care mărturisim că susținem Spiritul Profetic, să folosim în mod automat comentariul ei asupra cuvântului pentru a ne călăuzi înțelegerea.

„Apoi am văzut, în legătură cu «Necurmata», că termenul «jertfă» a fost adăugat prin înțelepciunea omenească și nu aparține textului; și că Domnul a dat înțelegerea corectă a acesteia acelor care au vestit strigătul ceasului judecării. Când exista unitate, înainte de 1844, aproape toți erau uniți asupra înțelegerii corecte a «Necurmatei»; dar, din 1844, în confuzie, au fost îmbrățișate alte păreri, iar întunericul și confuzia au urmat.” Review and Herald, 1 noiembrie 1850.

Am putea petrece foarte mult timp asupra acestor două propoziții, căci atunci când ele ajung în cele din urmă să fie așezate în cartea Early Writings, editorii omenești au introdus o definiție greșită a celor afirmate, dar aceasta este o altă istorie. Pentru scopurile noastre, dorim doar să evidențiem două puncte relevante. Primul punct este că sora White spune: „cuvântul «sacrifice» a fost adăugat de înțelepciunea omului și nu aparține textului.”

Apoi am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis acelui sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia despre jertfa necurmată și despre nelegiuirea pustiirii, care dă atât sfântul locaș, cât și oștirea, să fie călcate în picioare?” Daniel 8:13.

Versetul precedent este întrebarea care provoacă răspunsul din versetul paisprezece, iar acel răspuns reprezintă stâlpul central și temelia Adventismului. Și chiar în întrebarea care dă naștere acelei mari lumini, reprezentată ca stâlpul central al Adventismului, ni se arată că înțelepciunea omenească a făcut o greșală prin introducerea unui cuvânt adăugat în traducerea versetului.

În traducerea Bibliei KJV din 1611 există literalmente sute de cuvinte adăugate, dar există un singur caz în care Dumnezeu identifică vreunul dintre acele sute de cuvinte adăugate ca fiind eronat. Și este clar că a fost o eroare produsă de latura omenească a îmbinării dintre umanitate și divinitate care a dat naștere Cuvântului lui Dumnezeu. Mai semnificativ este faptul că nu ar fi fost nevoie de niciun comentariu inspirat asupra cuvântului adăugat „jertfă” dacă acesta nu ar fi fost ceva care producea o înțelegere greșită a versetului. Este limpede că așa stau lucrurile, căci comentariul inspirat nu doar identifică faptul că acel cuvânt nu ar trebui să fie acolo, ci arată și că „aceia care au dat strigătul ceasului judecării” au primit de la Domnul „viziunea corectă” asupra „zilnicului”. Integritatea cere să folosim aceste două propoziții exact așa cum sunt scrise.

Balii warra iyya sa'aatii murtii kennan “isa guyyaa guyyaadhaan” akka mallattoo waaqeffannaa tolfamaa yookaan Roomaa waaqeffannaa tolfamaa bakka inni keessatti argamutti hundaa'uun bakka bu'utti adda baasan. Jechi “guyyaa guyyaadhaan” jedhamee hiikamu kitaaba Daani'el keessatti yeroo shan mul'ata. Mul'anni isaa shanan hundinuu maqaa dha. Jechi kun Dubbii Waaqayyoo keessatti yeroo dhibba tokkoo fi afur mul'ata; keessaa yeroo sagaltamii sagalii maqibsa ta'ee fayyadama, garuu kitaaba Daani'el keessatti qofa maqaa ta'ee fayyadama. Namoonni Macaafa Qulqulluu King James hiikan jecha kana yeroo sagaltamii sagalii maqibsa akka ta'etti hubatan; kanaaf yeroo gara kitaaba Daani'el dhufanitti, yeroo inni maqibsa ta'ee mul'ate hundumaa wajjin akka walii galuuf maqibsa godhuu yaalan. Kana gochuudhaaf immoo jecha “aarsaa” jedhu itti dabalani. Garuu Waaqayyoo, karaa Ellen White, “aarsaa” jedhu akka irraa hafu dubbate; kunis “isa guyyaa guyyaadhaan” maqaa akka ta'etti hubatamuu qaba jechuu dha.

Cei care se împotrivesc sfatului lui Dumnezeu cu privire la acest cuvânt în cadrul adventismului definesc cuvântul ca pe un simbol al lucrării lui Hristos în sanctuarul ceresc, însă aceia care au dat strigătul ceasului judecării l-au definit în mod corect ca fiind păgânism. Adventismul de astăzi folosește un simbol al unei puteri satanice pentru a-L reprezenta pe Hristos!

Printr-o logică omenească eronată, adevărata înțelegere a cuvântului tradus prin „necurmatul” a fost ascunsă adventismului. Adventiștii care își întemeiază studiul profetic pe subiecte care apar aleatoriu de-a lungul anilor în broșurile trimestriale ale Școlii de Sabat înghit cu nepăsare otrava ideologică servită prin acele broșuri și confirmată de pastori care, ei înșiși, nu au integritatea necesară pentru a îngădui vreun aport din comentariile Sorei White cu privire la acest subiect.

Istoria controverselor privitoare la „jertfa necurmată” a ajuns la punctul de cotitură în jurul anului 1911, când Sora White a afirmat direct că aceia care respinseseră înțelegerea pionierilor potrivit căreia „jertfa necurmată” însemna păgânismul și care învățau că „jertfa necurmată” reprezenta

lucrarea lui Hristos în sanctuar își primiseră înțelegerea de la „îngeri care au fost izgoniți din cer” (20 MR 17).

Adevărul despre „jertfa necurmată” a fost identificat în mod clar de sora White, iar ea învață că „îngerii sfinți” au călăuzit mintea lui William Miller și că „îngerii izgoniți din cer” călăuzesc mințile acelor care învață că „jertfa necurmată” reprezintă slujirea lui Hristos în sanctuarul ceresc. Adevărul despre „jertfa necurmată”, așa cum a fost prezentat de cei care au dat strigătul ceasului judecății, a fost descoperit de William Miller.

„Am citit mai departe și n-am putut găsi niciun alt caz în care acesta [„necurmata”] să fie întâlnit, decât în Daniel. Atunci [cu ajutorul unei concordanțe] am luat acele cuvinte care stăteau în legătură cu ea: „a îndepărta”; el va îndepărta necurmata; „de la vremea când necurmata va fi îndepărtată” etc. Am citit mai departe și am crezut că nu voi găsi nicio lumină asupra textului; în cele din urmă am ajuns la 2 Tes. ii, 7, 8. „Căci taina fărădelegii lucrează deja; numai că cel ce oprește acum va opri până va fi luat din cale, și atunci va fi descoperit acel nelegiuit” etc. Și când am ajuns la acel text, o, cât de clar și de glorios s-a arătat adevărul! Acolo este! Aceea este necurmata! Ei bine, acum, ce vrea să spună Pavel prin „cel ce oprește acum” sau împiedică? Prin „omul păcatului” și „nelegiuitul” se înțelege Papalitatea. Ei bine, ce anume împiedică Papalitatea să fie descoperită? De ce, este păgânismul; așadar, „necurmata” trebuie să însemne păgânismul.” Second Advent Manual, 66.

Ceea ce este cu adevărat sobru în descoperirea lui Miller că „necurmata” reprezenta păgânismul este locul în care a găsit adevărul. El l-a găsit în pasajul din scrierile apostolului Pavel în care Pavel nu numai că definește „necurmata” ca fiind păgânismul, ci acesta este și pasajul care arată că aceia care n-au primit dragostea adevărului primesc o lucrare de rătăcire puternică. Acceptarea lui „necurmata” ca simbol al lucrării lui Hristos în sanctuar, definiția care a venit de la îngeri care au fost izgoniți din cer, este simbolul acelor din adventism care nu au integritatea necesară pentru a împărți drept cuvântul adevărului și, prin urmare, sunt deja sortiți să primească o lucrare de rătăcire puternică.

Nu doresc să abat discuția de la punctul pe care căutăm să-l identificăm. Acel punct este că „cele șapte vremi”, identificate în aceeași viziune în care se află „necurmata”, au fost ascunse de mâini omenești, deși rămân la vedere. Acesta a fost doar un exemplu simplu al felului în care o eroare de traducere omenească făcută cu multe secole în urmă, care apoi este manipulată în mințile oamenilor de îngeri care au fost izgoniți din cer, este folosită astăzi, în acest timp crucial chiar înaintea crizei finale de la sfârșitul lumii, pentru a orbi mințile față de adevărul care se află, de fapt, la vedere.

În perioada anului 1910, răzvrătirea cu privire la „necurmatul” abia începea să se manifeste, iar W. W. Prescott și A. G. Daniells se aflau în fruntea lucrării satanice de respingere a înțelegerii fundamentale a „necurmatului”. Următorul articol este o scrisoare din chiar acea vreme, în care sora White se adresează concepției satanice potrivit căreia „necurmatul” din cartea lui Daniel reprezintă lucrarea lui Hristos în sanctuar. La acea dată, cei doi bărbați promovau ideea de a intra în vechile cărți ale pionierilor și de a schimba înțelegerea pionierilor cu noua lor definiție satanică. Nădăjduiesc că vom putea manifesta integritate pe măsură ce citim articolul.

„În această etapă a experienței noastre, nu trebuie să ni se abată mintea de la lumina specială care ne-a fost dată spre a fi luată în considerare la adunarea importantă a conferinței noastre. Și acolo era fratele Daniells, a cărui minte vrăjmașul o influența; iar mintea dumneavoastră și mintea fratelui Prescott erau influențate de îngerii care au fost izgoniți din cer. Lucrarea lui Satana era să vă abată mintea, astfel încât să fie introduse iote și frânturi de slovă pe care Domnul nu v-a inspirat să le introduceți. Ele nu erau esențiale. Dar aceasta însemna mult pentru cauza adevărului. Și ideile minții dumneavoastră, dacă ați fi putut fi abătuți spre iote sau frânturi de slovă, constituie o lucrare născocită de Satana. Presupuneți că, îndreptând lucruri mărunte în cărțile scrise, ați face o mare lucrare. Dar mi s-a poruncit: Tăcerea este elocvență.”

„Trebuie să spun: Încetați să mai căutați greșeli. Dacă acest plan al diavolului ar putea fi dus la îndeplinire, atunci vă pare că lucrarea voastră ar fi socotită ca fiind cât se poate de minunată în concepție. Planul vrăjmașului era să aducă toate trăsăturile presupus condamnabile acolo unde toate categoriile de minți nu erau de acord.”

„Și atunci ce? S-ar împlini tocmai lucrarea care îi place diavolului. Celor din afară li s-ar da o reprezentare a credinței noastre exact așa cum le-ar conveni, care ar dezvolta trăsături de caracter ce ar produce mare confuzie și ar ocupa clipele de aur care ar trebui folosite cu râvnă pentru a aduce înaintea poporului marea solie. Expunerile asupra oricărui subiect la care am lucrat nu s-ar putea armoniza toate, iar rezultatul ar fi să se producă confuzie în mintea credincioșilor și a necredincioșilor. Tocmai acesta este lucrul pe care Satana plănuise să se întâmple — orice ar putea fi amplificat ca dezacord.”

„Citiți Ezechiel, capitolul 28. Iată acum o mare lucrare, în care duhurile străine își pot avea rolul. Dar Domnul are o lucrare de făcut pentru a salva sufletele care pier; iar locurile pe care Satana, deghizat, le-ar putea ocupa, aducând confuzie în rândurile noastre, el le va împlini în chip desăvârșit, și toate acele mici deosebiri vor ajunge mărite, evidente.”

„Și mi s-a arătat de la început că Domnul nu le-a dat nici fraților Daniells, nici Prescott povara acestei lucrări. Să fie aduse vicleniile lui Satana, să fie această „Necurmată” o chestiune atât de mare încât să fie introdusă pentru a tulbura mințile și a împiedica înaintarea lucrării în această perioadă importantă a timpului? Nu ar trebui, orice ar fi. Subiectul acesta nu trebuie introdus, căci duhul care ar fi adus ar fi unul de opunere, iar Lucifer urmărește fiecare mișcare. Uneltele satanice și-ar începe lucrarea și s-ar aduce confuzie în rândurile noastre. Nu aveți nicio chemare să căutați diferența de părere care nu este o chestiune de încercare; dar tăcerea voastră este elocvență. Am toată chestiunea aceasta limpede înaintea mea. Dacă diavolul ar putea implica pe vreunul dintre ai noștri în aceste subiecte, așa cum și-a propus să facă, cauza lui Satana ar triumfa. Acum lucrarea trebuie preluată fără întârziere și să nu se exprime nicio [diferență] de părere.”

„Satana i-ar inspira pe acei oameni care au ieșit din mijlocul nostru să se unească cu îngerii răi și să împiedice lucrarea noastră prin chestiuni neînsemnate, și ce bucurie [ar fi] în tabăra vrăjmașului. Strângeți rândurile, strângeți rândurile. Fie ca orice deosebire să fie îngropată. Lucrarea noastră acum este să ne consacram toată puterea noastră fizică și toată puterea nervilor creierului pentru a îndepărta aceste deosebiri din cale, iar toți să fie în armonie. Dacă Satanei, cu marea lui înțelepciune nesfințită, i s-ar îngădui să capete cea mai mică stăpânire,

[s-ar bucura].”

„Acum, când am văzut cum lucrați, mintea mea a cuprins întreaga situație și urmările care s-ar produce dacă ați merge înainte și ați da aceluia care ne-au părăsit cea mai mică ocazie de a aduce confuzie în rândurile noastre. Lipsa voastră de înțelepciune ar fi tocmai ceea ce ar dori Satana. Proclamarea voastră zgomotoasă nu a fost sub inspirația Duhului Sfânt. Am fost îndrumată să vă spun că faptul că găsiți cusur în scrierile unor bărbați care au fost călăuziți de Dumnezeu nu este inspirat de Dumnezeu. Și dacă aceasta este înțelepciunea pe care frațele Daniells ar da-o poporului, în niciun caz să nu i se dea o poziție oficială, căci el nu poate judeca de la cauză la efect. Tăcerea voastră cu privire la acest subiect este înțelepciunea voastră. Acum, orice lucru de felul găsirii de cusur în publicațiile unor bărbați care nu mai sunt în viață nu este lucrarea pe care Dumnezeu a dat-o vreunui dintre voi s-o facă. Căci dacă acești bărbați — frații Daniells și Prescott — ar fi urmat îndrumările date în lucrarea din orașe, ar fi fost mulți, foarte mulți, convinși de adevăr și convertiți, bărbați capabili care [acum] se află în poziții unde nu vor mai fi ajunși niciodată.

„Întreaga lume trebuie privită ca o singură mare familie. Și, când aveți la dispoziție un astfel de izvor de cunoaștere din care să luați, de ce ați lăsat lumea să piară ani de-a rândul, deși mărturiile au fost date de Domnul nostru Isus Hristos? Adevărata religie ne învață să privim pe fiecare bărbat și pe fiecare femeie ca pe o persoană căreia îi putem face bine.

„Aceasta a fost tipărită de mulți ani: «O minte echilibrată», mărturie către frațele Andrews. Mintea poate fi cultivată spre a deveni o putere de a ști când să vorbească și ce poveri să ia asupra sa și să le poarte, căci Hristos este Învățătorul vostru. Și m-am temut foarte mult pentru voi [când v-am văzut] înălțându-vă înțelepciunea și urmând o cale care să aducă deosebiri de păreri. Domnul cheamă oameni înțelepți, care pot să-și țină pacea atunci când este înțelept pentru ei să facă astfel. Dacă ați vrea să fiți un om întreg, aveți nevoie de sfințire prin Isus Hristos. Acum este o lucrare tocmai începută și să se vadă înțelepciune în fiecare slujitor, în fiecare președinte de conferință. Dar iată, era o lucrare de care trebuia să vă apucați cu ani în urmă, acolo unde erați necesar să vă ridicați glasul pentru această însăși lucrare. Hristos a dat întregului Său popor îndrumări speciale cu privire la ce trebuie să facă și la lucrurile pe care nu trebuie să le facă. Și ne-a mai rămas puțin timp pentru a împlini neprihănirea Domnului. Puteți înțelege calea Domnului. Am văzut scopul vostru de a conduce lucrurile după propriile voastre născociri după ce ați fost pus ca președinte. Ați gândit că veți face lucruri minunate, care ar fi fost o lucrare pe care Dumnezeu nu o pusese în mâinile voastre s-o faceți. Acum, lucrarea voastră nu este să asupriți, ci să înlăturați orice nevoie este cu putință, dacă Domnul v-a primit să slujiți. Dar ați dat foarte de timpuriu dovadă că înțelepciunea și judecata sfințită nu s-au manifestat prin voi. Ați adus în față lucruri care nu aveau să fie permise, dacă nu ar da Domnul lumină.”

„Mi s-a arătat că asemenea acțiuni pripite nu ar fi trebuit să fie întreprinse, precum alegerea dumneavoastră ca președinte al conferinței chiar și pentru încă un an. Dar Domnul interzice orice alte astfel de proceduri pripite până când chestiunea nu este adusă înaintea Domnului în rugăciune; și, întrucât v-a fost transmisă solia că lucrarea Domnului, așezată asupra președintelui, este o răspundere dintre cele mai solemne, nu aveți niciun drept moral să

izbucniți, așa cum ați făcut, asupra subiectului „Zilnicului” și să presupuneți că influența dumneavoastră avea să hotărască problema. Era acolo fratele Haskell, care a purtat răspunderile grele, și este fratele Irwin și mai sunt câțiva bărbați pe care i-aș putea menționa, care poartă răspunderi grele.”

„Unde a fost respectul vostru față de bărbații în vârstă? Ce autoritate ați fi putut exercita fără a-i lua împreună pe toți bărbații răspunzători pentru a cântări chestiunea? Dar să cercetăm acum lucrul acesta. Trebuie acum să reexaminăm dacă este judecata Domnului, în fața lucrării care a fost neglijată, de a vă arăta zelul de a purta lucrarea încă un an. Dacă ar fi să purtați lucrarea încă un an, cu ajutorul care se va uni cu voi, ar trebui să aibă loc o schimbare în voi și în fratele Prescott. Și smeriți-vă propriile inimi înaintea lui Dumnezeu. Domnul va trebui să vadă în voi dovada unei experiențe diferite, căci, dacă vreodată au avut nevoie niște oameni să fie reconvertiți în acest timp de acum, aceștia sunt fratele Daniells și fratele Prescott.”

„Ar trebui aleși șapte bărbați care să fie oameni ai înțelepciunii și care, prin lucrarea harului lui Dumnezeu, să dea dovadă de o reconvertire. Căci orice oameni care sunt atât de orbiți încât nu pot judeca de la cauză la efect, încât i-ar ignora pe bărbații care au purtat răspunderile lucrării și pe acești președinți ai conferințelor, [astfel încât] bărbații [care] poartă lucrarea timp de peste doi ani să fie trecuți cu vederea și să se producă o consecință atât de impulsivă, încât oamenii să neglijeze chiar lucrarea ținută înaintea lor ani de zile — lucrarea pentru orașe — și să nu se dea deloc, sau să se dea foarte puțină, atenție bătrânilor pentru sfat, ci să proclame lucrurile pe care aleg să le dea poporului, poartă în sine propria mărturie despre nesiguranța acestor oameni de a li se încredința o lucrare atât de mare și minunată.”

„Hristos nu este mort. El nu va îngădui niciodată ca lucrarea Sa să fie dusă mai departe în acest mod ciudat. Lăsați cărțile în pace. Dacă vreo schimbare este esențială, Dumnezeu va face ca armonia din acea schimbare să fie păstrată în mod consecvent; dar, atunci când un mesaj a fost încredințat unor oameni cu marile răspunderi implicate, [Dumnezeu] cere credincioșie care lucrează prin dragoste și curățește sufletul. Frații prezbiteri Daniells și Prescott au amândoi nevoie de reconvertire. A pătruns o lucrare ciudată și ea nu este în armonie cu lucrarea pe care Hristos a venit în lumea noastră să o facă; iar toți cei care sunt cu adevărat convertiți vor face lucrările lui Hristos.”

„Suntem cu toții [chemați] să împlinim lucrarea care Îl va slăvi pe Tatăl. Am ajuns la criză — fie să ne conformăm caracterului lui Isus Hristos chiar în acest timp de pregătire, fie să nu [încercăm] aceasta. Frate Daniells, [nu trebuie] să vă socotiți liber să vă faceți auzit glasul de sus, așa cum ați făcut în împrejurări similare. Și să înțelegeți că președintele unei conferințe nu este un conducător absolut. El lucrează în legătură cu bărbații înțelepți care ocupă poziția de președinți, pe care Dumnezeu i-a acceptat. El nu are libertatea de a se amesteca în scrierile din cărțile tipărite, ieșite de sub pana acelor pe care Dumnezeu i-a acceptat. Ei nu mai trebuie să stăpânească, decât dacă arată mai puțin din puterea de a conduce și de a domina. Criza a venit, căci Dumnezeu va fi dezonorat.”

„Cum privește Domnul asupra cetăților nelucrate? Hristos este în cer. Acum recunoașterea Lui trebuie să fie: «Nu există stăpânire împărțită. Și acum este criza acestei lumi. Acum Eu sunt Puterea de a salva sau de a nimici. Acum este vremea când destinul tuturor este în mâinile

Mele. Mi-am dat viața pentru a salva lumea. Și „Eu, dacă voi fi înălțat”, harul mântuitor pe care îl voi împărtăși va dovedi că toți aceia care vor fi modelați după asemănarea divină și vor fi una cu Mine vor lucra așa cum lucrez Eu, cu puterea Mea de har răscumpărător.» Oricine voiește, [să apuce] împreună cu frații săi să facă lucrarea care le-a fost dată s-o facă atunci când se află în locuri de răspundere, sub sfatul pe care îl dă Domnul, și să caute cu cea mai mare stăruință să lucreze în deplină armonie cu Acela care a iubit atât de mult lumea, încât Și-a dat viața ca jertfă deplină pentru salvarea lumii. Vorbesc slujitorilor noștri, ca, atunci când intră în lucrarea din cetățile noastre, să însoțească slujirea Cuvântului o liniște sfântă. Nu putem face impresia convenită asupra minții oamenilor dacă noi... [Treimea de jos a acestei pagini a fost lăsată goală.]”

„Din Jurnalul meu copiez. Adevărul așa cum este în Isus — vorbiți-l, rugați-l, credeți fiecare cuvânt în simplitatea lui. Ce ați câștiga dacă greșelile ar fi aduse înaintea oamenilor care s-au depărtat de credință și au dat ascultare duhurilor înșelătoare, oameni care nu cu mult timp în urmă erau cu noi în credință? Veți sta de partea diavolului? Îndreptați-vă atenția spre câmpurile nelucrate. O lucrare mondială stă înaintea noastră. Mi-au fost date reprezentări cu privire la John Kellogg.

„O persoană foarte atrăgătoare întruchipa ideile argumentelor plauzibile pe care le prezenta, sentimente deosebite de adevărul autentic al Bibliei. Iar cei care flămânzeau și însetau după ceva nou înaintau idei [atât de plauzibile], încât fratele Prescott se afla într-o foarte mare primejdie. Fratele Daniells era în mare primejdie [de] a ajunge învăluit într-o amăgire, că, dacă aceste sentimente ar putea fi rostite pretutindeni, aceasta ar fi ca o lume nouă.”

„Da, așa ar fi fost; dar, în timp ce mințile lor erau astfel absorbite, mi s-a arătat că fratele Daniells și fratele Prescott împlăteau în experiența lor sentimente cu o înfățișare spiritual[istă] și atrăgeau poporul nostru la sentimente frumoase care ar înșela, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Trebuie să arăt cu pana mea [faptul] că acești frați aveau să vadă defecte în ideile lor amăgitoare, care ar pune adevărul într-o stare de nesiguranță; și [totuși] ei aveau să se prezinte ca [și cum ar avea] un mare discernământ spiritual. Acum trebuie să le spun [că], atunci când mi-a fost arătată această chestiune, când fratele Daniells își ridică glasul ca o trâmbiță în susținerea ideilor sale despre «Continua», au fost prezentate urmările ulterioare. Poporul nostru ajungea să fie confuz. Am văzut rezultatul și apoi mi-au fost date avertizări că, dacă fratele Daniells, fără a ține seama de deznodământ, avea să fie astfel impresionat și să se lase să creadă că se afla sub inspirația lui Dumnezeu, scepticismul avea să fie semănat pretutindeni în rândurile noastre și am ajunge acolo unde Satana și-ar aduce soliile sale. Necredința hotărâtă și scepticismul aveau să fie semănat în mințile omenești, iar recolte ciudate de rău aveau să ia locul adevărului.—Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, volumul 20, 17–22.”

Cei care au vestit strigătul ceasului judecării au primit înțelegerea corectă a „necurmatei” din cartea lui Daniel. Prin mâinile omenești care au tradus cartea lui Daniel, iar apoi prin ființe omenești care erau călăuzite de îngeri izgoniți din cer, înțelegerea corectă a „necurmatei” a ajuns să fie ascunsă, deși se află la vedere. În Daniel, atunci când apare cuvântul tradus prin „necurmata”, el nu trebuie să includă cuvântul omenesc adăugat „jertfă”. În versetul treisprezece din Daniel opt găsim una

dintre cele cinci situații în care aceasta apare în cartea lui Daniel. Chiar în acel verset, sunt identificate și „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase, însă, prin același fel de manipulare umanistă, și acestea au fost ascunse la vedere.

Vom analiza acest fapt în articolul următor.